

tynger paa Erhvervslivet. Gaar man vidt i den Retning, ansætter man mange overflødige Embedsmænd, faar man mange Punkter i Statsregnskabet, ved hvilke der kan sættes et Minus, medens der ellers, hvis man lod disse overflødige Embedsmænd udføre nyttigt Arbejde i Samfundets Tjeneste, vilde fremkomme et Plus; saa er man inde paa en højst uheldig Vej. Denne Forskel mellem Plus og Minus paa mange forskellige Punkter i Samfundets Husholdning kan da føre til meget store Resultater. Der er et Land i Europa, i hvilket Funktionarismen har taget et ganske overordentlig mægtigt Opsving; saa stærkt at den derved fremkaldte Byrde er kommen til at tynde aldeles ødelæggende paa de produktive Erhverv. Det Land, jeg tænker paa, er Frankrig. I Frankrig er der et almindeligt Ønske hos unge Mennesker om at komme til at indtage en fast lønnet Stilling i Staten. Til Dels af den Grund, at Frankrig saa hyppig har skiftet Ministerier, have de forskellige Regeringer været nødt til at føje sig efter mange forskellige Ønsker fra Befolkningens Side, og man har efterhaanden set en Hær af Funktionærer opvokse dernede, som er aldeles uforenelig med en sund Administration. I England plejer man at sige, at i Frankrig beskæftiges $\frac{1}{3}$ af Folket med at se paa, hvad de $\frac{2}{3}$ bestille. Nu mener jeg, at naar vi her reformere paa Embedsbesættelsens Omraade, er det heldigt at reformere i den Retning, at vi undgaa ny Minus og gamle med for den Sags Skyld og reformere saaledes, at den samlede Byrde for Statskassen ikke bliver forøget, selv om man som i det foreliggende Tilfælde stiller de enkelte Individuer bedre. Det er det, vi have søgt at gøre i dette Lovforslag.

Jeg skal herefter anbefale Lovforslaget med Udvalgets Ændringer, og jeg haaber, at Tinget, naar det har sat sig ind i Sagen, vil indrømme, at der i Virkeligheden findes en sund Reformkerne i Forslaget, saaledes som Udvalget har ændret det. Sluttelig vil jeg takke den ærede Finansminister for den imødekommende Holdning, han har vist Udvalget. Derved har han lettet vort Arbejde og bidraget til, at vi have naaet det foreliggende, tilfredsstillende Resultat. Jeg skal hermed anbefale de af Udvalget stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Neergaard: Jeg kan i det hele henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører, men jeg vilde dog gerne ogsaa for mit Vedkommende anbefale de foreliggende Ændringsforslag, som

ere stillede af hele Udvalget. Der er næppe nogen, der kan være i Tvivl om, at de lavere Toldfunktionærer have hørt til de lavest lønnede af Statens Funktionærer, og der har aldrig her i Tinget været og er heller ikke nu nogen Modstand mod at forbedre Funktionærernes Lønning, naar man virkelig mener, at Lønningen er for lav, navnlig ikke, naar der, som Tilfældet er her, i disse Funktionærers Haand er lagt, trods deres underordnede Stilling, en ikke saa ganske ringe Myndighed. En Toldassistent er unægtelig paa sit Omraade, det være nu saa begrænset, det vil, i Besiddelse af større Myndighed end almindelige, underordnede Funktionærer. Han skal i mange Tilfælde træffe den egentlige Afgørelse af Fortoldningen og det er alle bekendt, at Spørgsmaalet om, til hvilken Position en Vare henhører, navnlig med vor forældede Toldlov, i saare mange Tilfælde kan være vanskelig; det kræver ikke ringe Dømmekraft og ikke ringe Samvittighedsfuldhed hos den Mand, der skal udøve det Skøn, og som sagt, det er i mange Tilfælde et Skøn, som hans overordnede ikke kunne kontrollere Rigtigheden af. Det burde derfor, naar det drejer sig om saa betydelige Værdier som dem, der gennem Toldvæsenet gaa ind i Statskassen, være en Samfundsinteresse, at man stiller denne Funktionærklasse saaledes, at den vedblivende kan bevare det gode Ry, den nu nyder, for Hæderlighed, Ubestikkelighed og pligtopfyldende Tjeneste. Men samtidig med, at vi her fuldt ud erkende disse Betragtningers Rigtighed, kunne vi imidlertid heller ikke lukke Øjnene for, at vi leve i en Tid, hvor man egentlig ikke principielt set burde gaa til Forhøjelse af Lønninger og til ny Stillingers Oprettelse uden, hvor det er i allerstrengeste Forstand nødvendigt. Der er saa mange Erhverv i Landet, som lide under den haarde Konkurrence, som Tidens Forhold have medført; selv i disse sidste Par Aar, som have været relativt gunstige, føles dette Tryk stærkt; Beskatningen er af den Natur, at den trykker haardere, end den behøvede at gøre, fordi den i mange Henseender er uretfærdig ordnet. Derfra kommer en ganske naturlig Modstand mod at forøge Statens Byrder. Jeg tror derfor ikke, at dette Forslag med al den Anerkendelse, man i øvrigt her vilde yde dets relative Berettigelse, vilde faaet den Modtagelse, som det har faaet, hvis man ikke var gaaet ind paa fra Regeringens Side at yde noget Vederlag; gaaet ind paa det Princip, som jeg tror burde blive et frugtbart